

GRUBARZ (6) *sb m*

N sg grubarz (6).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Grabarz, człowiek zajmujący się kopaniem grobów i posługiwaniem przy pogrzebach; sepultor Mymer¹, BartBydg; libitinarius Calep, Cn; copiates, homotraho, pollinctor, vespa, vespillo, vispillo Cn (5) : Mymer¹ 35v; BartBydg 142; Płátnerz czeka kłopotow/ chłopek ná wśi żniwá/ Barwierz zwad/ Grubarz moru BielSat C3 [idem] BielRozm 20; Libitinarius – Ten ktori dla pogrzebu potrzebi gotuie ij przedaie, grubarz. Calep 600b.

2. Robotnik zajmujący się pracami ziemnymi albo górnik; fossor Mymer², Cn (1) : Fossor Greber Grubarz. Mymer² 14v.

Synonimy: 2. gruntarz, kopacz.

Cf **GRABARZ**

KW